

Posudek bakalářské práce

Autor/ka práce: Veronika Čechmánková

Název práce: Jídlo jako vyjadřovací prostředek umělce v současném umění

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Tereza Stejskalová

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně – F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce B

Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu C

Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu C

Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol B

Jazyková a stylistická úroveň práce C

Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě) B/C

Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava A

Původnost práce, přínos k rozvoji oboru B/C

Celkové hodnocení bakalářské práce B/C

Slovní hodnocení bakalářské práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Práce Veroniky Čechmánkové se věnuje jídlu jako symbolu v umění napříč historickými obdobími a snaží se nalézt nějaké obecnější principy, na jejichž základě umění s jídlem zachází. Práci uvádí svým vlastním uměleckým manifestem. V úvodních kapitolách se věnuje rozboru kanonických uměleckých děl: Poslední večeře od Leonarda da Vinciho, Čtyřech ročních období od Guiseppe Arcimbolda a Snídani v trávě od Édouarda Maneta. K této trojici ještě přidává obrazy malíře Milana Kuncze z doby studené války. Zobrazené jídlo na obrazech pojmenovává jako “předobrazy” způsobů, jakým zachází s jídlem současní čeští tvůrci - Johana Pošová, Ester Geislerová, Jakub Jansa a Tomáš Uhnák. Základní klad práce je, že se autorce podařilo zformulovat jisté základní principy: jídlo jako symbol rozporuplnosti lidských vztahů v Poslední večeři i v instalaci Johany Pošové, ukazatel genderové dynamiky ve společnosti v Manetově obraze a ve videu Ester Geislerové, prostředek satiry a ironie a také nástroj kritiky

mocenských vztahu ve společnosti u Jansy a Arcimbolda. V dílech Kunce a Uhnáka hraje podle autorky jídlo roli odkazu ke společenským a ekonomickým problémům. Asynchronní srovnání starších a mladších uměleckých děl obohacuje jak starší, tak novější umění. Mohlo by být přínosné, ale srovnání někdy zůstává příliš na povrchu a nejde do hloubky. Výsledky rozboru díla v některých případech vyznívají nikoliv jako závěr analýzy, ale spíš její počátek, který by bylo vhodné ještě dále prohloubit. Nejpatrnější je to u srovnání Moneta a Geislerové (kde vlastně ani nejde o jídlo, jen to tak na autorku působí). Jablko i “sliz” sice odkazují na postavení žen ve společnosti, ale v případě Maneta jde jistě o trochu jinou výpověď než v případě Geislerové (nebo v případě samotné autorky, která s těstem také ve své umělecké tvorbě podobným způsobem pracuje). Už proto, že žena tu není jen tématem, objektem zobrazení, ale jedná se o její vlastní výpověď. Srovnává-li přístup například Tomáše Uhnáka a Milana Kunce, mohla by více rozebrat způsob zacházení s jídlem jako symbolem na obraze a jako součástí instalace v prostoru. Hlavní slabinu práce bych proto viděla v přílišné popisnosti některých rozebíraných děl a malému prostoru, který je věnován samotné analýze, interpretaci a srovnání. Vezmeme-li v úvahu prostor, který je věnován jednotlivým interpretacím, je jasné, že autorka se lépe vztahuje k současné tvorbě než k historickým dílům - přitom u těch historických by bylo možné využít vícero sekundárních zdrojů.

Otázky k diskusi:

Co konkrétně přináší nové umění starému - tj. co ti - ohledně zacházení s jídlem v umění - na starých obrazech osvětlily novější díla? Co konkrétně přináší tato metoda tvé práci a jejím závěrům? Mohla bys ještě více vysvětlit, proč sis vybrala tato konkrétní díla?

Jakou roli hraje tvůj manifest v celé práci? Co jí přináší? Jak bys obhájila jeho přítomnost v ní?

Jak bys mohla některé srovnání v práci ještě dále prohloubit? Třeba v případě srovnání Maneta a Geislerové?

Co znamená, že se jídlo v umění v 20. století “stěhuje” jako objekt do fyzického prostoru? Co to znamená pro umělce, diváka, uměleckou instituci?

Datum: .....

Podpis: .....